

ÉLETTÜNK

XXXVI. évf. 9. szám (36. Jg. Nr. 9)

Az európai magyar katolikusok lapja

2004. szeptember

MÁRIACELLI ÜZENET EURÓPÁNAK

Egy héttel Pünkösöd ünnepe előtt, Európa közepén, az egyik legnagyobb zárandokhelyen, Máriacellben gyűltünk össze mi, 8 európai ország püspökei, számos zárandokkal - nőkkel, férfakkal és fiatalokkal együtt - Ausztria Anyjánál (Magna Mater Austriae), a Magyarok Nagyasszonyánál (Magna Domina Hungarorum) és a Szláv Népek Anyjánál (Alma Mater Gentium Slavorum). Jelen volt köztünk Angelo Sodano bíboros, a Szentatya követe. Röviddel az Európai Unió legutóbbi kibővítése után tanúsított teszünk szándékunkról, hogy keresztényekként együtt építsük a közös Európa-házat. Ehhez az evangélium a mércénk. Ismerjük a mai Európa problémáit és veszélyeit. De ismerjük egy növekvő és békés együttélés lehetőségeit is a népek között a mi kontinensünkön.

Embereként felebarátok vagyunk. Keresztény gondoskodásunk minden emberhez szól örömmel és szenvedéssel, reményekkel és félelmekkel együtt. A mi testvéreink ők, minden különbözőségük és ellentétük ellenére is, mivel Isten mindannyiunk Atyja.

Ahhoz, hogy emberként felebarátok tudjunk lenni, erőnk legmélyebb forrása Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk és Megváltónk. 2000 éve számtalan ember a Benne való hit alapján építette és alakította az Európa-házat. Közöttük van hat szent férfi és nő, akiket Európa védőszentjeiként tisztelünk: Szent Benedek, a szerzetesek atyja, Cirill és Metód, a szláv népek szentjei, Svédországi Szent Brigitta, Szénai Szent Katalin és Szent Edít Stein.

Egyházként a szentek örökösei vagyunk. De örökösei vagyunk a bűnösöknek is, akik Krisztus és az Egyház arcát sokszor elhomályosították. Miként a Szentatya mely benyomást keltően cselekedte, mi is emlékezünk az Egyház történelmének árnyoldalaira. Így segítünk Európa népeinek és államainak, hogy saját történelmük és Európa közös történelmének árnyoldalaival is foglalkozzanak és a kiengesztelődés útján járjanak. Ez Európa békebb jövőjének követelménye.

Nagy döntések idejében élünk, jóllehet, ennek nincs mindenki tudatában. Mi, püspökök ezért kérjük az összes, a mi pásztori szolgálattunkban bízó keresztényt: Ne rejtsek el a hiteteket! Ne maradjatok a közös jövőbe vezető út szélén állva! Menjetek és keressetek a szövetséget minden jóakarati emberrel, gondolkodzatok velük, beszéljétek velük, dolgozzatok velük! Ehhez mindenki hozzájárulhat valami nagyon értékes dologgal. Meg vagyunk győződve arról, hogy egy új, még jobb Európa nem építhető fel a keresztények és Krisztus nélkül vagy ellen.

A régi máriacelli kegyesbarn Mária nekünk mutatja gyermekét: Jézus Krisztust. Erre a képre tekintve Máriának azokra a szavaira gondolunk, amelyeket a kánaai menyegzőn mondott egy nehéz helyzetben: „Tegyétek, amü Krisztus mond nektek!” Ez a felhívás ránk is vonatkozik. Mit kell nekünk keresztényként különösen is intenzíven tenünk napjainkban és a jövőben, Európában, híven Krisztushoz és az emberekhez, akik ránk vannak bízva? Mi, püspökök ezekre a kérdésekre választként a következő hét kérdés fogalmaztuk meg. Ezt nyújtjuk át nektek, kedves keresztény testvéreink, a jövő felé vezető úton.

1. Megmutatni Krisztust az embereknek

Legyetek az én tanúim - mondta Jézus Krisztus az apostoloknak. És ezt mondja nekünk is. Európában sok ember csak felszínesen ismeri vagy nem is ismeri Krisztust. Arra

A gyermekek, fiatalok számára a szeptember egyet jelent az új iskolai év megkezdésével, a sokszor elszórt, de titokban talán mégis csak várt iskolai elfoglaltságok folytatásával. Ez az évről évre megismétlődő kezdés a gyermekeikről gondoskodó szülőtől kíván talán legnagyobb figyelmet. Nem is feltétlenül a sok teendő teljesítése jelenti a legnagyobb feladatot - ezt ügyes szervezéssel kisebb-nagyobb erőfeszítéssel meg lehet oldani -, hanem az aggodalom, a gyermek fejlődéséért való izgalom kívánja a legtöbb energiát. Hiszen a nem is olyan nagyon régen befejeződött tanév végén sok-sok fogadkozás, ígéret hangzott el. „Meglátjátok, jövőre nem így lesz” - mondják gyermekek és szülők egyaránt. „Mert többet fogok tanulni, rendszeresebben végzem a feladataimat, következetes leszek.” Vagy: „Igyekszem jobban beosztani a munkámat, hogy több időt tölthessek a gyermekeimmel, jobban figyelemmel kísérhessem fejlődésüket, nagyobb gondossággal követem mindennapjaikat.” Talán ismerősek tűnnek ezek a mondatok mind a gyermekeknek, szüleiknek, mind esetleg a nagyszülőknek.

A kezdés izgalmai, örömei, félelmei ezek.

vagyunk hivatottak, hogy megmutassuk nekik Krisztust. Vele találkozunk, amikor elmerülünk a Szentírás olvasásában, az imádságban és a liturgia ünneplésében. Ehhez következetes gyakorlásra van szükségünk. Az utóbbi években ez sajnos gyakran elmaradt. Ha valóban megtaláljuk Krisztust, akkor ez sürget minket, hogy örömmel lehetőleg megosszuk sok más emberrel. Így válnak missziós keresztényekké.

2. Imádkozni tanulni és imádkozni tanítani

Európán akkor lesz áldás, ha sok ember van, akik egymással közösen és egyénileg is az imádságban Isten dicsőítő, neki hálaadó és Őt kérő választ adnak az Igére, amelyet Ő a teremtés és a megváltás által mondott ki és újra kimond. A keresztény közösségeknek az imádság iskoláinak kell lenniük és egyre jobban azzá kell válniuk. A szentségnek és a szépségnek, mint Isten dicsőségében való részeseinknek, egyre jobban kell jellemeznie a liturgiát.

3. Gyarapodni és elmélyülni a hitbeli ismeretben

„Mindenkor legyetek készen arra, hogy válaszolni tudjatok mindenkinek, aki a benetek lévő reménység okát kérdezi tőletek” - olvashatjuk a Szentírásban, Szent Péter apostol első levelében (1 Pét 3, 15). Ez a mánk is szól.

Egy kultúrtaadásalomban a keresztényeknek ma jól kell ismerniük a keresztény hit nagyszerű és teljes tartalmát, hogy a hitet a más vallásokkal és életmodellekkel való találkozásban komolyan vegyék és helyt tudjanak állni. A Katolikus Egyház Katekizmus fontos segítség az elmélyült hitbeli ismeretek megszerzéséhez.

4. Jelet mutatni

Országainkban az emberek naponta találkoznak a szavak és képek özönével. Ezek közül csak kevés szól Istenért és az Egyhá-
(Folytatás a 2. oldalon)

ÚJ TANÉVET KEZDÜNK MÁRIÁVAL

Írta: Dr. Udvardy György, Esztergom-Budapesti segédpüspök

Valójában ezeknek a mondatoknak a mélyén meghúzódó gondolatok a leglényegesebbek számunkra, és nyilvánvalóan ezek is foglalkoztatnak a leginkább: hogyan fejlődök, hogyan gazdagodik a gyermekem, unokám korban, tudásban és bölcsességben, és ami talán még ennél is fontosabb: az Isten ismeretében, a hitben.

Csodálatos egységét és összefonódását tapasztaljuk ugyanis az emberi élet

Azt pedig, hogy a kegyelem mit eredményez az emberben. Szűz Mária személyén, példáján keresztül ismerhetjük fel és csodálhatjuk, akire ezekben a napokban az ünnepek kapcsán jobban fölfigyelhettünk.

Gyakran mondjuk, elemeztük, hogy Jézus Krisztus érdemeiért milyen rendkívüli ajándékokat kapott, mennyire megismételhetetlen az ő személye és az együttműködésünk eredményeként éljük meg. A kegyelem idejeként. Nem lehet ugyanis Szűz Máriával kapcsolatban eltekinteni az ő egyéni odaszentalodásától, elköteleződésétől. Ugyanis ha ezt tennék, nagyon nehéz lenne megmondani, hogyan lehet követhető és követendő példakép számunkra. Mindenben az Isten igéjére, szavára bízta magát, pedig ennek a ráhagyatkozásnak minden következményét előre nem is láthatta át, nem mérhette fel. Tudta, Isten szereti, minden, ami az Ő akaratából történik, az csak javára válhat. Persze ez nem mentette meg az egyéni küzdelmekről, erőfeszítésekről szükségességétől.

Nagy a kísértés arra vonatkozóan, hogy az életet és annak dolgait két egymástól jól elkülönített világgént szemléljük: a mindennapok tevékenységét, erőfeszítéseit, örömeit élvezve az egyik oldalra, míg a másik oldalra a szép, a szent, a vallási dolgokat szeretnénk fölfedezni. Veszélyes szemlélet ez. Jézus Krisztus személyétől, az ő megtestesülésének jelentőségétől eltekintő szemlélet. Egyetlen világ létezik, amit az Atya teremtett, a Fiú megváltott, a Szentlélek éltet és megszentel, a Szentháromság szerető közössége fog egybe. Benne minden attól válik szentté, értékessé, mert Isten szeretettel hordozza, ennél fogva az ember méltóságát gazdagítja. És minden attól válik értéktelenné, emberhez méltatlanná, mert nem Isten megismerésére, szeretetére irányul. Egyetlen világ létezik, amelyben élünk, és amelyben megtapasztalhatjuk Isten szeretetét.

Talán az új tanév kezdetén nekünk sem azt kell kérni, várni, remélni, hogy könnyű legyen a megkezdett iskolai év, hogy emberi szempontból a mi elképzeléseink valósuljanak meg. Hanem sokkal inkább a kegyelem idejét föhasználna akarjunk gazdagodni az Isten ismeretében és szeretetében. Ebben akarjunk kölcsönösen egymás segítségére lenni: gyermekek, szülők, nagyszülők, kisebb és nagyobb közösségek.

Kérjük Szűz Mária segítségét és kövessük példáját, hogy ebben az új iskolai évben a kegyelem idejét fölismelve szolgáljuk egymást.

Kívánok Kedves Testvéreimnek bátor-
ságot és örömet az újrakezdéshez! ○

Knotmadonna (aki életünk összekuszált szálait kibogozza) a perlachi Szent Péter-templomban, Augsburg, 1700 körül.

LENNE EGY KÉRDÉSEM...

Szentmise - Jézus-parti?

Egy Nyugat-Németországban élő olvasónk, egy aggódó édesanya leveléből idézzük: „Tekintve, hogy mivel elég ritkán van magyar mise, vasárnaponként a család eljárt a helyi német templomba, 14 éves fiunk pedig bekapcsolódott a plébánia ifjúsági csoportjának életébe. Ezt fiatal kaplánunk vezeti, de éppen vele kapcsolatban vannak megfontolásaim. Az még csak hagyján, hogy öltözkéskor nem lehet felismerni, hogy pap - állandóan jeans-t hord és tornacipőben jár -, de egész viselkedése, beszédmodora inkább emlékeztet egy DJ-re (disc-jockey), mint egy lelki atyára. A fiatalok tegezik és csak Jimmy-nek szólítják. Mindentől nem vagyok túlzottan elragadtatva, de még lenyelném, hiszen az a fontos, hogy meggyerje a fiatalok szimpátiáját, és megértsem, hogy az Egyháznak is alkalmazkodnia kell ennek érdekében a trend-hez. Ami azonban aggaszt, az a következő: fiam elmondta, hogy Jimmy a napokban „Jézus-parti”-t rendezett a csoport szá-

mára, ami nagyon „cool” volt. Kérdéskérdéseimre kiderült, hogy szentmiséről volt szó, de ennek körülményei, lefolyása megdöbbentettek. Mondanom se kell, hogy a „parti” nem a szomszédos templomban zajlott le, hanem abban a helyiségben, ahol össze szoktak jönni. A társaság körülült egy asztalt, amelyre Jimmy egy korsó bort és egy kis kosárban egy cipőt helyezett el. Ami ezután következett, emlékeztetett ugyan egy szentmisére, de Jimmy nem a megszokott imaszövegeket mondta, hanem saját szavaival átfogalmazta azokat. Közben nagyokat énekeltek és ritmikusan tapsoltak hozzá. Úgy tűnik, hogy legalább az átváltoztatás szavain nem történt változtatás. Az áldozás úgy folyt le, hogy mindenki letört egy darabot a kenyérből és utána körbeadták a korsót és mindenki ivott belőle.

Szeretném megkérdezni, hogy mit szól ehhez az Egyház. Nem vitte-e Jimmy túlzásba a dolgot? És mi lesz e gyerekekből, ha így nevelik őket?”

Miklós atya válasza:

Öregember vagyok, de mindig az volt az álláspontom, hogy a múlt kiindulópont, és nem lezárt, befejezett faktum. Ez fokozott mértékben érvényes az Egyházra, amely dinamikus fejlődő, eleven szervezet. Ezt cáfolhatatlanul igazolja kétezer éves történelme. De a fejlődés lassú, szerves folyamat, apró lépések egymásutánja, sosem ugrás és még kevésbé ugrabugrás. Ennélfogva éppúgy félreérti az Egyház lényegét, aki valami fix, merev és változhatatlan tömbnek fogja fel, mint aki saját elképzelései szerint akarja alakítani. Mivel nem emberi találmany, más alapokon nyugszik a léte és más törvényszerűségeket szabályozzák életműködését.

Ezt szeretném előrebocsátani, mielőtt megkísérlem, hogy válszolgajak a levélíró édesanya aggódó soraira.

Aki figyelemmel kísérte a II. Vatikáni Zsinat óta az Egyházban fellépett feszültségeket, tudja, hogy azok a liturgia reformja kapcsán, két irányban nyilatkoztak meg: az ún. tradicionalista irányzat elvetett mindenfajta változtatást, mégpedig olyan görcsös merevséggel, hogy az végül töréshez, egyházzakadáshoz vezetett (néhányan még emlékeznek Lefebvre érsek nevére, aki szembefordulva a zsinat liturgikus döntéseivel, követőivel együtt elszakadt az Egyháztól - időközben az ügy rendeződött); ezzel szemben a progresszisták, a zsinati reformokat csak első lépésnek tekintették és a saját szájízüket szerint barkácsolgattak az Egyház istentiszteleti rendjén, különösen a szentmise szövegein.

Az efféle egyénieskedő próbálkozások, arra való hivatkozással, hogy a liturgia nyelvzetét közelebb kell hozni a mai ember, különösen a fiatalok gondolatvilágához, azóta se szűntek meg. Az ilyen visszaélések megakadályozására a Szent-anya az elmúlt évben közzé tette „Ecclesia de Eucharistia” kezdetű körlevelét, amelyben többek között határozottan figyelmeztet a liturgikus előírások betartására. Ez év március 25-én pedig a Szent-azek istentisztelet és szentségeket érintő ügyekben illetékes szerve, az ún. Szentségi Kongregáció jelentetett meg, a pápa meghagyására, „Redemptionis Sacramentum” (A Megváltás Szentsége) címen, egy instrukciót (utasítást), amelyben részletekbe menően foglalkozik az eukarisztia (szentmise, oltárszentség) vonatkozó előírásokkal, azokat megerősíti, nyomatékkal utasít azok betartására és mindenfajta visszaélés megszüntetésére.

Hogy II. János Pál pápának menyire szívügye az Egyház életének ez a közép-pontja, annak további jele, hogy ez év októberi kezdettel eucharisztikus évet hirdetett meg az egyetemes Egyház számára. Ezzel is bele akarja vélni a tudatunkba, hogy a keresztény ember számára semmi se fontosabb, mint az eukarisztia, élete körülötté forog, belőle indul ki és hozzá tér vissza. Ebből azonban az következik, hogy az eukarisztia ünneplése, a szentmise és annak szertartása az egész világon érvényes normák szerint kell, hogy történjen, annál is inkább, mivel az eukarisztia „Signum unitatis”, az egység jele, tehát az egész földkerekségen minden katolikus hívő, aki részt vesz rajta, megtalálja benne azt, amit Jézus Krisztus akart, amikor az Utolsó Vacsorán elrendelte: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre”. Az eukarisztia az Egyház cégre, védjegye, ismertető jele, mondatának „személyazonossági igazolványa”. Ezért nincs joga senkinek ahhoz, hogy bármilyen - még oly jó szándékkal kigondolt - címen, változtatson rajta.

Ami mármost azt a törekvést illeti, hogy nyelvzetit, szertartásbeli modernizálással a szentmise a mai ember, főleg a fiatalok számára érthetőbbé, vonzóbbá váljék, és ezáltal közelebb kerüljenek hozzá, a megoldás nem annak átférfalása, hanem a részletekbe menő magyarázat révén, hozzáigazítás a kortárs gondolkodásmóddalhoz. Ez nem jelent merevséget. Egy ország püspöki kara mérlegelhet és elfogadhat jól megalapozott indítványokat, ha azok a hívek lelki javát szolgálják és összhangban állnak a szentmise méltóságával és szakrális jellegével. Azt persze tudomásul kell venni, hogy az Egyház nem demokrácia, ahol a többség dönt a tanítás, az egyházfegyelem, vagy a liturgia kérdéseiben. Feladata, hogy Isten, illetve Jézus Krisztus utasításának megfelelően, továbbadja az emberiségnek szóló üzenetet, az evangélium jó hírét, közvetítse Isten megszentelő és segítő kegyelmét, és minden eszközzel támogassa az embereket, hogy eljussanak életük céljához, Istenhez.

Ezért nem engedheti meg, hogy az eukarisztia, amely Jézus Krisztus testének és vérének vétele és keresztáldozatának jelenlétvé tétele, „Jézus-parti”-vá, egyfajta „happening”-gé fajuljon. És ezért hangsúlyozza Szent Pállal: „...aki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úr kelyhét, az Úr teste és vére ellen vét...” (1 Kor 11, 27). Más szóval: a méltó szentáldozásnak előfeltételei vannak. Csak az járulhat az Úr asztalához, aki előkészült rá, legalábbis azzal, hogy súlyos bűn nem terheli a lelkét. A súlyos bűntől pedig kizárólag egy személyes szentségi gyónásban kapott érvényes feloldozás révén lehet megszabadulni. Ehhez természetesen elengedhetetlen az őszinte bánat, a bűnök és a bűne vezető alkalmak kerülésének elhatározott szándéka.

A II. Vatikáni Zsinatot megelőző időben ezt az alapvető olyan komolyan vették, hogy az áldozók száma viszonylag alacsony volt; ha valaki elment áldozni, az rendkívüli eseménynek számított, annyira, hogy elterjedt az a - természetesen téves - felfogás, hogy az áldozás előtt okvetlenül gyónni kell. Ezzel szemben manapság mindenki, aki a misén jelen van, szentáldozáshoz járul. Ez önmagában örövendő jelenség lehetne, ha ugyanakkor nem csappant volna meg vérszesen a gyónók száma, sajnos nem azért, mert senki se követ el bűnt, hanem, mert a gyónást nem tartják szükségesnek. Ennélfogva olyanok is áldoznak, akik súlyos bűn állapotában vannak, akik házasságon kívül együtt élnek, akik elváltak és/vagy csak polgári házasságot kötöttek. Az ilyen visszaélés ellen a Szent-anya ismételtan felémelte szavát. Nem lehet Isten parancsait

MÁRIACELLI ÜZENET...

Folytatás az 1. oldalról

zért. Ezzel szemben mi, keresztényekként pozitív jelet tudunk mutatni, amikor a lakás- vagy a munkahelyen a keresztet, az ékezesi imát vagy a vallásos témákról való beszélgetést nem rejtjük el. A kereszt jelének és más keresztény jelképeknek és szertartásoknak egyaránt helye van a magán- és a nyilvános területeken. Keresztényekként nagyon hozzájárulunk országaink civil társadalmának jólétéhez. A kereszténység egészében ma is az egész világra kiterjedő irtalmasság nagyhatalma és kiérdemelte a megbecsülést és a civil társadalom háliját.

5. Felélmény a vasárnapot

A munkamentes vasárnapnak, a pihenés közös napjának, e fontos jónak a feláldozása súlyos károkat okoz az egész társadalomnak. Nekünk, keresztényeknek a vasárnap szent. Az az Isten előtti és az Istenmel történő ünneplés napja is, valamint a teremtésért és a megváltásért mondott köszönet napja. Szövegséget kell keresnünk és hozoznunk a vasárnap leértékelésével szemben.

6. Védni és kibontakoztatni az életet

A határozott (elkötelezett) keresztények valójában az emberi élet barátai annak minden vonatkozásában: A megszületett és a még meg nem született, a fejlődő és a hátrányos helyzetű, a földi és az örök életnek a barátai.

Ez az élet ma különösen is fenyegetett a kezdetén és a befejezésékor. Be fogjuk vetni értelmünk, szívünk és kezünk erejét, hogy az embereket és környezetüket, a jelenkort védjük és kibontakoztassuk.

Különleges gondallal figyelünk a házassokra és a családokra. Ők a társadalom és az Egyház nélkülözhetetlen alapköve. Országainkban a gyermekek csökkenő száma egyúttal Európa egyik legnagyobb problémája. Szízláradn ragaszkodunk a házasság és a család ideáljához, és segítenek osztozunk azoknak a sorsában, akiknél szétört ez a szízlárd kapcsolat.

7. Előmozdítani a szolidaritást Európában és világszerte

A nyolc ország egyházmegyéi a most végehez érő Közép-európai Katolikus Találkozó egy esztendeje során sokat tettek egymásért, illetve egymással közösen. Megerősítették az Európai Unió országában a civil társadalom szolidaritását is. Ennek az együttes cselekvésnek nem szabad a Népek zárandoklata után összezsugorodnia. Mi, püspökök kérünk minden bennünk bizó keresztényt: Menjünk tovább a már megkezdett úton a jövőben is kontinensünk közepén, az ökömenikus kereszténység útján, az egész emberiséggel együtt. A Népek zárandoklata ennek az útnak fontos része volt és marad. Kísérjen minket a máriacelli kegyképre való tisztelettel emlékeztés.

Máriacell, 2004. május 22. - Pünkösöd - 2004. május 30.

+ Josip Bozanic bíboros, zágrábi érsek, a Horvát Püspöki Konferencia elnöke

+ Christoph Schönborn bíboros, bécsi érsek, az Osztrák Püspöki Konferencia elnöke

+ Seregly István egri érsek, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke

+ József Michalik przemysl-i érsek, a lengyel püspöki konferencia elnöke

+ Jan Graubner olmutz-i érsek, a Cseh Püspöki Konferencia elnöke

+ Franc Rode ljubljana-i érsek, a Szlovén Püspöki Konferencia elnöke

+ František Tondra spiš-i megyés püspök, a Szlovák Püspöki Konferencia elnöke

+ Franjo Komarica banja-luka-i megyés püspök, a Bosznia Hercegovinai püspöki konferencia elnöke

sembe venni, de ugyanakkor az iránta való szeretet jeleként, Őt magát magunkhoz venni. Ez olyan, mint a Júdás csókja.

Legyen ez az októberben kezdődő eucharisztikus év mindnyájunk számára alkalom, hogy rádöbbenjünk Isten irántunk való szeretetének csodáira, a szentmisére és a szentáldozásra. Minderre csak egy válaszunk lehet: a hétköznapjainkban is lecsapódó, megható, hálás szeretet.

Frank Miklós

IMASZÁNDÉKOK

Szeptemberre

1.

Imádkozzunk, hogy teljes megbecsülésben résztesüljenek az öregek, a lelki gazdagodás elősegítői.

Fiatalkorban az ember gyakorta úgy éli meg eseményeit, mint véletlen történeteket. „Így esett” mondja, ha történik vele valami, ami sorsát új irányba tereli, fejlődését elősegíti. Ez esetben úgy véli, hogy „szerencsése volt”, és fogalma sincs az isteni gondviselésről, Ő segítette a fiatal embert arra a helyre, „ahova Isten szánta”. Ott lesz képes a legjobb eredményeket elérni, emberi megbecsülésben, értékekben és Isten közvetítésében.

Mit válaszoljon az ember az ilyen - általában nem látványos - útmutatásra? Főleg akkor, ha a Szentlélekkel való lelki érintkezés még nem sikerült igazán. Az is lehet, hogy az érzések, törekvések, vágyak és nagyvárakások forratagában alig veszi észre az ember Istennek csendes szavát. Mindenesetre Isten üzenete nem szokott földrengésszerű megrázkódtatással jönni. Értékelése, átgondolása általában az utolsó helyre kerül. Az ember évek, évtizedek folyamán eljuthat odáig, hogy megbecsüli és felhasználja a lelki, szellemi értéket.

Ha ezt kiegészíti az emberi tapasztalatok bölcsessége, szeléstávu előrelátása, akkor van mit tisztelniük a fiataloknak az idősek értékrendjében is. Isten parancsa: „Az időseket tiszteld!”

2.

Imádkozzunk, hogy Afrikában igazi testvéri együttműködés alakuljon ki azok között, akik az egyházi közösségek növekedésén és fejlesztésén fáradoznak.

Sok néven nevezik az együttműködést. Közülük nem mindegyik érdemi meg ezt a pozitív töltésű kifejezést. Őszinte örömet érezek, ha a közösségek közösen dolgoznak az egyházi közösségek növekedésén és fejlődésén.

Miért nem lehetséges mindenhol a szívből jövő együttműködés? Talán irigykednek egymásra? Gáncsolják egymást? Nem segítik egymást kellően?

Imádkozzunk értük!

Fejős Ottó

Kéziratokat kérjük lehetőleg e-mailen küldeni: eletuenk@gmx.de

NEM LEHET ELVÁGNI A GYÖKEREKET, AMELYEBŐL SZÁRMAZUNK

A nemzetközi sajtó első helyen foglalkozik II. János Pál pápa június 20-i, vasárnap déli, az Úrangyala elimádkozása után mondott szavaival, amelyeket anyanyelvén intézett a Szent Péter téren összegyűlt lengyel zarándokokhoz, kifejezve keserűségét amiatt, hogy az Európai Unió új alkotmányában nem szerepel sem a keresztény gyökerekre való utalás, sem Isten neve. „Nem lehet elvágni azokat a gyökereket - mondotta -, amelyekből származunk.” Ismeretes, hogy a szentatya pápasága kezdetétől fogva sürgette az európai integrációt, a mindkét - keleti és nyugati - tüdejével lélegző Európá mielőbbi egyesülését. Egyedül és elsőként hangzott, hogy a mesterségesen két politikai tömbe osztott földrész valójában az Atlanti-óceántól az Urál-hegységig tart, döntő szerepe volt abban, hogy megindulhasson az európai közös ház építése, amelyet azonban csak a földrész arculatát kialakító és meghatározó közös keresztény örökségre lehet alapozni.

A vallások háttérbe szorítása nemcsak igazságtalanság, hanem távlatokban gondolkozva is helytelen döntés, mivel a vallások a múltban is és most is hozzájárulnak Európa kultúrájához és humanizmusához, amelyre a földrész joggal büszke - mondta a pápa és folytatva: „csak egy olyan Európa lesz képes a harmadik évezred kihívásaira válaszolni, amely nem felejt el, hanem éppen ellenkezőleg, ismét felfedezze keresztény gyökereit.”

Az Osservatore Romano vatikáni napilap vasárnap számának „Egy megfakult emlékeztető Európa” c. vezércikke első helyen közli Navarroy-Valls szentszéki szövegközzétett nyilatkozatát: „A tömegtájékoztató eszközök arról számoltak be, hogy Brüsszelben a 25 tagállam állam-, illetve kormányfői egyetértéssel elfogadták az európai alkotmányos szerződést. A Szentszék meglepődését fejezi ki az európai integráció folyamatának e fontos új állomásáról, amely kezdetétől fogva a római pápa kívánása volt, és amelyet mindig is támogatott. Megelégedésre ad okot az is, hogy a szerződésbe belefoglalták azt a rendelkezést, amely védi a tagállamokban a vallási felekezetek státusát, és arra kötelezi az uniót, hogy velük nyitott, nyílt és szabályos kapcsolatokat tartson fenn, elismerve önmeghatározásukat és (a közös ház való) sajátos hozzájárulásukat.

A Szentszék ugyanakkor sajnálja, hogy egyes kormányok ellenállásukat fejezték ki Európa keresztény gyökereinek határozott elismerésével szemben. A Szentszék elismerését és hálóját fejezi ki azoknak a kormányoknak, amelyek a múlt ismeretében és annak a történelmi látóhatárának a tudatában, amelyben az új Európa kialakul, azon fáradoztak, hogy konkrétan kifejeződéssel jusson a földrész közismert vallási örökségére.

Nem lehet a közös európai házat az öreg földrész történelmének meg-

hamisítására, illetve az egész Európára rákényszerített laicista világnézetre építeni.

Az olasz politikai élet felelősei is nagy többségükben egyetértenek a pápa keserűségével. Riccardo Pedrizza szenátor szerint „súlyos és elfogadhatatlan a kereszténységgel szembeni fűlsüketítő csönd”. A kereszténység mellőzése olyan hiányt jelent, amely megalázza egész civilizációnkat - állapította meg egy másik olasz politikus, Antonio Martusciello, környezetvédelmi miniszterhelyettes. Franco Frattini olasz külügyminiszter pedig népszavazást javasol az Európai Unió Alkotmányos szerződésének elfogadásáról.

Noel Treanor prélat, az Európai Közösség Püspöki Konferenciájának Bizottsága (COMECE) főtitkára nyilatkozatában üdvözlö az elfogadott EU-alkotmányos szerződést. Emlékeztetett rá: a június 10-13. között megtartott Európai Parlamenti választásokon résztvevő szavazók alacsony száma a kiábrándulás jele. Az alkotmányos szerződés jelentősége az, hogy újrafogalmazza az Európai Unió demokratikus küldetését. Világosan azonosítja az EU-t irányító értékeket és célkitűzéseket, amelyek közös örökségében gyökereznek. Minden eddiginél nagyobb mértékben megteremt annak lehetőségét, hogy valamennyi állampolgár részt vehessen a polgári társadalmakban a béke, az igazságosság, a szolidaritás Európájának

ISMERJÜK MEG PAPPAINKAT

Ismerjük meg pappainkat című sorozatunkban bemutatjuk a nyugat-európai magyar lelkipásztori szolgálatban működő pappainkat. Bemutatásuk egyben meghívó arra, hogy a külföldön lakó, esetleg ideiglenesen külföldön tartózkodó magyarok, illetve magyarul beszélő fiatalok, tanulók, munkakeresők Magyarországról, a Kárpát-medencéből vagy a világ bármely országából, igénybe vegyék lelkipásztori és egyéb szolgálataikat vagy a hazától, az idegenben.

Linzi magyar lelkész. Megbízatása kiterjed a Linzi egyházmegye területén élő magyar, illetve magyarul beszélő katolikusok lelkipásztori szolgálatára. Kinevezését dr. Maximilian Aichern linzi megyéspüspöktől kapta, miután ahhoz főpásztor, dr. Jakubinyi György gyulafehérvári érsek beleegyezését adta. A Gyulafehérvári Főegyházmege papja.

Szabó Ernő 1964. április 29-én született Désen, Erdélyben, négygyermekes család második fiaként. Désen érettségizett 1982-ben, aztán kilenc hónapon át katonai szolgálatot teljesített Zilahon. Teológiai tanulmányait Gyulafehérváron végezte 1983-tól 1989-ig. Dr. Jakab Antal püspök szentelte pappá 1989. június 25-én a gyulafehérvári székesegyházban a gyulafehérvári egyházmegye szolgálatára.

Lelkész volt Nagyszebenben, ahol 1993-ban megalapította a „Nagyszeben és vidéke” kulturális havi lapot, amelynek másfél éven át volt felelős szerkesztője, és amelyben vallásos témák is helyet kaptak, majd tanított Nagyszebenben és Csíkszeredán.

1999. szeptember 15-től látja el a magyar lelkesítő szolgálatot a Linzi egyházmegyében. 2000. március 1-től félállásban linzi magyar lelkész és félállásban lelkész

Szabó Ernő

(kurátor) a helyi osztrák St. Antonius plébánián (Salzburgerstr. 24, A-4020 Linz), közben az Isteni Megváltóról nevezett linzi magyar nővérek lelki vezetője 2004-ig, a nővérek budapesti anyaháza való hazatelepüléséig. Részt vesz a „Vinculum Caritatis” közösség munkájában. Híveit a „Hitünk és kultúránk” című, negyedévenként 450 példányban megjelenő értesítővel tájékoztatja a magyar egyházi élet eseményeiről. A Felső-ausztriai Magyarok Kultúregyesületének vezetőségi tagja.

Magyar szentmiséket tart rendszeresen:

Linzben a hó minden első és harmadik vasárnapján és a főünnepek első napján 10.30-kor a „Guter Hirte”-templomban, Am Steinbühel 31, A-4030 Linz;

Welsben a hó minden második vasárnapján és a főünnepek másodnapján 10.00 órakor a St. Stephan (Lichtenegg) templom kápolnájában, Königseckerstr. 20, A-4600 Wels.

Érdeklődni: Ft. Szabó Ernő, Petrinumstr. 12, A-4040 Linz, Tel: 0043-732/342586. E-mail: ernest.szabo@dioezese-linz.at; ernest.szabo@freemail.hu; rkgem@gmx.at; www.dioezese-linz.at

Cserháti Ferenc

MAGYAROK A NÉMET KATOLIKUS NAGYGYŰLÉSEN

Június 16-a és 20-a között 95. alkalommal rendezték meg a Katolikus Nagygyűlést Németországban, idén Ulm városában. Mottója: „Élet Isten erejéből” Az öt napos katolikus találkozó számos programot - imaalkalmat, előadást, pódiumbeszélést és kulturális eseményt kínált a mintegy 30-40 ezer résztvevőnek.

A Ravensburgból, Ulmból, Augsburgból érkező magyarok elsősorban a „Nemzetek Szentmiséjén” vettek részt, amelyet Karl Lehmann bíboros, a Német Püspöki Konferencia elnöke celebrált az ulmi „St. Michael zu den Wengen” templomban. Vele együtt celebrált még több mint 50 idegen nyelvű lelkész, közöttük Cserháti Ferenc, a német püspöki kar magyar delegátusa, P. Gyúrács István SJ és Bárány József atya Stuttgartból, illetve Augsburgból. Mi, magyarok, mintegy 40-en lehettünk jelen a több száz részvevő között a főpapi szentmisén, amelyen két magyar ruhába öltözött stuttgarti kislány: Laczkó Izolda és Schulteis Méda

- képünkön keresztelt a kezében - magyarul imádkozta az egyetemes könyörgések egyikét és felajánlásakor Európa gyökereire utalva, egy asztali keresztet adott át Lehmann bíborosnak.

A több nyelven végzett liturgia során mélyen átértékelt, hogy a különböző nemzetiségi és faji hovatartozás ellenére is, mindannyian egy vagyunk: egy Atya gyermekei és egyazon Krisztus követői. Az ünnepi szentmise befejezése után megismerkedtünk a pécsi és a gyulafehérvári egyházmegyékből érkező magyar vendégekkel, a szeretetvendégségen pedig alkalmunk volt találkozni és az egységét ápolni a többi nemzet képviselőivel is.

A találkozó búcsúestjén a stuttgarti Csöbörscsök magyar táncgyűjtés nyolc táncosa, Kemény József vezetésével, Szatmári párost és Kalotaszegi legényest mutatott be nagy sikerrel a nézőkkel teli Münster téren.

Lázár Mária és Ottó

demokratikus folyamatában.

A COMECE főtitkára külön üdvözlö azt a módot, amellyel az alkotmányos szerződés elismeri és támogatja a vallásszabadságot, a vallási közösségek közeleti szerepét. Biztosítja a különbözőségek iránti tiszteletet és a vallási intézmények, valamint a politikai hatóságok közötti párbeszédet. Nyitó szavaiban utal Európa kulturális, vallási és humanista örökségére, és hangsúlyozza az örökség szerepét a mai földrész kialakulásában. A kereszténység alapvető része ennek az örökségnek - mondta a prélat. Éppen ezért sajnálatos, hogy az állam- és kormányfők nem találtak egy olyan formát, amely kifejezetten elismeret volna a keresztény és más hagyománygyökereitől való elszakadást. Ennek mellőzése nem változtat azon a tényen, hogy az uniós értékek - mindenképp - mindenekelőtt az emberi méltóság tisztelete - a keresztény gondolatból merítették erőt. „Elszalasztottuk azt az alkalmat, hogy jövőnket, amely mindenki számára nyitott, közös örökségünkre építsük” - írja nyilatkozatában Noel Treanor prélat, a COMECE főtitkára.

A sajtóközlemény megállapítja: az alkotmány elfogadása fontos lépés az EU történetében. Értekelendő, hogy a szövegben egyértelműen megfogalmazódik az emberi jogok védelme, az egyházakkal és vallási közösségekkel való párbeszéd. Ugyanakkor csodálattal állapítja meg a sajtóközlemény: néhány ellenvélemény miatt lemondtak arról, hogy Európa keresztény örökségére utalást tegyenek.

A Lengyel Püspökkari Konferencia június 20-án, vasárnap kiadott közleményében erősebben fogalmaz: a püspökök megdöbbenésüknek adnak hangot, amiért - dacára a pápa és több európai ország, valamint közéleti személyiség tiltakozásának -, az EU Alkotmányában nem szerepel a keresztény gyökerekre való kitétel. Ez nyilvánvaló kísérlet arra, hogy marginalizálják a kereszténységet. Ez az „ideológiai laicizmus” több kormány álláspontjában megfigyelhető, és komoly aggodalomra ad okot - írják a lengyel püspökök.

Az Európai Püspökkari Konferencia Bizottsága június 23-ai találkozója alkalmából sajtóközleményt adott ki az elfoga-

Szintén az ideológiai laicizmus jelenségét látja az elfogadott alkotmányban, illetőleg az azt megelőző vitákban Joseph Ratzinger bíboros. A KAI-val folytatott beszélgetés során a bíboros kifejtette: Éppen Európa keresztény gyökerei adtak lehetőséget arra a pluralizmusra, ami ma is jellemző a kontinensre. Ebben a keresztény gyökerű sokféleségben fejlődött, alakult ki mindaz, ami ma Európát jelenti. A csatlakozás mellett azonban a pozitív értékeket is látnunk kell, amelyek elismerik az egyházi jogait, hangsúlyozzák a párbeszéd fontosságát - mondta Ratzinger bíboros. A keresztény politikások felelőssége és feladata, hogy az EU-ban életben tartsák a keresztény értékeket.

A fenti szempontokat vitatták meg egy pódiumbeszélgetés résztvevői - lengyel, német és francia politikusok - az ulmi Katolikus Találkozón. Annak a reményüknek adtak hangot, hogy bár szövetségük nem sikerült beemelési az EU-Alkotmányba a földrész keresztény gyökereire való utalást, egy élő és hiteles kereszténység, és egy e szemlemben történő politizálás nem engedi, hogy feledésbe merüljön, bagatellizálódjon a kereszténység, és az EU csupán gazdasági társulás legyen.

VR/MK/KAP - Sz. J.

Gyermekeknek

MIRE JÓ A BARANGOLÁS

Rezi, Csobánc, Tátika

A tanév befejezése után szüleimmel és testvéremmel a Dunántúlra mentünk nyaralni. Utunk a tavakkal, hegyekkel övezett Ausztrián vezetett, majd elértük a kőszegi határt. A vár megtekintése során nagyokos testvérem Imre, Jurisichról kezdett beszélni, meg arról, hogy milyen turpissággal nyertek a várvédők a török túlerővel szemben. Utunk következő állomása Sárvár, a Nádasdy kastély volt, ahol szó került a fekete bég harci tetteiről, fényes csatáiról.

Egyre jobban kezdett bosszantani a dolog! Igaz, Imre két évvel idősebb, mint én, és mindig a nagypapától kapott könyveket bújjá, amíg én a komputeren játszom. Elgondolkodtam, a képernyőn ezekkel a hősökkel én még nem találkoztam.

Egy kis balatoni faluban volt a szállásunk, ahol összebarátkoztunk Lajos atyával, és szívesen ministráltunk a helybeli gyerekekkel a szép fehérre festett templomban. Feltűnt, hogy ünnepnapokon nemcsak a helyiek, de a nyaralók is megtszítelik a vasárnapot, így mi is örömmel siettünk a misére. Különösen azért, mert a falubeli gyerekekkel jó barátságot kötöttünk.

Fiataloknak

KÉREM BEFÁRADNI!

Jézus mondja: „Én vagyok az ajtó”. Gondoltunk már arra, mi mindent lehet egy ajtóval tenni? Egy ajtót be lehet úgy csapni, hogy az egész ház beleerem. Az ajtót be lehet zárni, le lehet lakatolni, le lehet pecsételni, el lehet barikádolni. Ki lehet emelni a sarkából..., de ami a lényeg: rendeltetésének megfelelően, be lehet zárni, és ki lehet nyitni. Kinyitom, feltárom lakásom, otthonom ajtaját valakinek. Beengedek valakit, a védtelenségéből a biztonságba. A csikorgó fagyból a testet-lelket enyhítő melegbe, vagy éppen megfordítva, a perszél forróságából a felüdítő hűvösbe. A nyitott ajtó: szabadság. Feltáru a kinti világ, az állott, áporodott levegő felfrissül. Több a fény, kiszélesedik a látóhatár...

AZ 50.

NAGY MAGYAR ZARÁNDOKLAT MÁRIACELLBEN

Idei, 50-ik, jubileumi, (1954 óta szakosos évi), magyar zarándoklat Máriacellben szeptember 25-26-án lesz.

A zarándoklatot vezeti dr. Konkoly István szombathelyi megyéspüspök.

Programja: szeptember 25-én, szombaton 16.45-kor ünnepélyes bevonulás a bazilikába. A zarándokok köszöntése után szentmise a plébánia nagy termében. 20.00 órakor gyertyás körmenet.

Szeptember 26-án, vasárnap 8.00-kor keresztút. 10.00-kor ünnepélyes püspöki szentmise. 14.00-kor búcsúztató ajátosság, szentségi áldással.

„Máriát dicsérni, hívek jöjjetek!...” Szeretettel várunk mindenkit.

Msgr. Valentín Géza
ausztriai főlelkész

Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg, nem küldünk vissza.

A szerkesztőség

Ha az idő nem volt alkalmas strandolásra, a környék nevezetességeit néztük meg. Így jutottunk el a Balatonfelvidék váraihoz, ahonnan gyönyörű kilátás nyílik a tóra, a virágzó rétekre, mezőkre. Lajos atya észrevette szomorúságomat ismerethiányom miatt, mert míg a többi gyerek egymás szájából vette ki a szót és otthonosan beszélt a múltról, én mély hallgatásba burkolóztam. Gyötört a szégyen is. Most éreztem először, hogy mire való az iskola meg a tanulás, hiszen nem az osztályzatoknak tanulunk, hanem magunknak.

Gondolatomból Lajos atya rázott fel, „Fiú, van a számodra egy könyvem!” Este már jelentkeztem is érte. Lipták Gábor Regélő Dunántúl c. műve volt. Mohón faltam a betűket, és a következő kiránduláson én is szóhoz jutottam. Nagyon boldog voltam. Elhatároztam, hogy az új tanévet máshogy kezdem, mint az előzőket. Rendszeresen járok cserkészfoglalkozásra, és a hétvégi magyar iskolába is. Most már tudom, hogy mennyi örömet jelent a tudás. Nektek is kellemes, és eredményes tanévkezdést kívánok.

Andris

Ebben az évben úgy döntöttünk, hogy a müncheni magyar cserkészcsapat tábora Magyarországon legyen, hiszen ott Pünkösdkor már jó meleg nyárvan. Érdemes hát útra

BECSERKÉSZTÜK A PILIST!

ték) próbálta ki erejét és ügyességét. Délután indultunk első városnéző kirándulásunkra Esztergomba. Városi akadályverseny során megnéztük a királyi várat, megkerestük Kato-

Azaz mindenki bőven megszolgált az aznapi vacsorát és az éjszakai pihenőt. A ponyvák alatt „megagyaztunk”, gyorsan elaludtunk és sült szalonáról álmodtunk (ugyanis

Müncheni magyar cserkészek a Pilisben

kelni az esős német nyárból, meg különben is valamikor csak meg kell ismerni Magyarországot is!

A cserkészek egy része és a felszerelés autókkal, mi tizenketten vonattal indultunk a nagy utazásra. Csobánka, a Pilisben fekvő cserkész tábor volt az úti cél. Reggel kilenckor találkoztunk rengeteg csomaggal fölmálháza a müncheni főpályaudvaron. Itt derült ki, hogy nem egy helyen ülünk a vonatra, nehéz szervezés következett, de mivel cserkészek vagyunk, az út első órája alatt sikerült az utasításainkat megfogadni arról, hogy ők is jobban járnak, ha mi együtt ülünk.

Pál atya

A kérdés kézenfekvő: milyen vagyok én? Ajtómat szívesen nyitom a kopogtatónak, vagy inkább bezárkózom mondván: az én házam az én várom...? Vendégszerető, hívogató, vagy bizalmatlan, ajtót mások orra előtt becsapó, másokkal nem törődő?

„Én vagyok az ajtó” mondja Jézus. Egész élete egy észlesre tárt, mindenkit szeretettel befogadó „ajtó” volt... Senki elől nem zárkózott be, még ellenségei elől sem... A kereső, kopogtató nála mindig otthonra talált. Az előkelő Nikodémus éppúgy, mint a csiktelkedő Tamás, a vámos, az utcanő, az egyszerű halász vagy akár a provokáló írástudó.

A meghívás: „Jöjjetek hozzám...” mindenkinél szült és szült ma is, „.....én meg-nyithatlek titeket”.

LOVAGGÁ AVATÁS

Lapunk fotóriporterét, Engel Györgyöt a nyár elején a Bécs melletti Klosterneuburgban a Szent György Rend lovagjává avatták (a fényképen az avatási szertartás). A Szent György Lovagrendet 1326-ban Károly Róbert király alapította Visegrádon. Fő feladatának a hagyományok ápolását, a hit védelmét, az elesettek, betegek és szegények támogatását tekintik. Erre utalt avatási beszédében Engel György is, amikor hangsúlyozta, az újságírás eszköz számára a társadalmi visszacsapások feltárására és ha lehet, kijavítására. A rend a kommunizmus bukása után Magyarországon is újraledt és jelenleg osztrák, német, svájci, svéd és finn tagjai vannak.

Vincze András

na István híres történetíró lakóházát, megnéztük és lerajzoltuk a Bazilikát, Magyarország legnagyobb templomát, utána misét is „hallgattunk”.

Mint minden évben a portya, azaz a többnapos kirándulás volt a tábor egyik fénypontja.

Mivel az idősebb korcsoporthoz tartozom, mi kétszer is táboron kívül aludtunk. Mi készítettük elő az utat az őrsöknek, a portya előtt egy nappal, éjszaka tíz óra körül útnak indultunk egy ritka szép természetvédelmi területen, a Holdvilágárkon keresztül. Hatalmas, folyóvíztől simára csiszolt sziklák között vezet az út. Legendákkal övezett környék, keresztlényesség előtti, ősi hitvilágunk kultikus helyeként tartja számon az emlékezt. Talán itt temették el Árpád fejedelemet. Ugyan a holdvilág helyett itt is az eső volt az útítársunk, azért élveztük az éjszakai vándorlást. Teljesen kifáradva éjjel egy óra körül úgy döntöttünk, hogy lepihenünk. A magunkkal hozott ponyvából sátrat építettünk és vacsoráztunk. Másnap reggel folytatódott az út gyönyörű tájak és falvak között. Annak ellenére hogy többször eltévedtünk, csak keveset késtünk a második alvóhelyünkről és bőven volt még időnk a többieknek előkészíteni a városi akadályversenyt Visegrádon. Este 10 órára az utolsó őrs is megérkezett és mindenki elmesélte, hol tévedt el és hányszor. A legügyesebbeknek sikerült a kb. 14 km-es útra 20 kmnyi kerülőt is beépíteni. Mások a tartalék-ennivalót méretezték túl, és több őrsre való ételmet cipelték, majd beleszakadtak.

a természetvédelmi területen nem lehet tüzet rakni). Másnap autóval elvitték a csomag nagy részét. Ilyen módon megkönnyebbülve megmásztuk a visegrádi várhegyet, megnéztük a Fellegvárat. A délutáni strandolást az eső megakadályozta, de a jó hangulat nem romlott.

Nagy esemény volt még, mint mindig, a számháború. Ez az a játék, amelyik minden táborban korra, nemre való tekintet nélkül mindenkit magával ragad. Az általános harci lázat most még az is fokozta, hogy a játékra különlegesen alkalmas volt a tábor körülvevő terület. A fák, bokrokon kívül kisebb épületek is voltak rajta, azok között is bujkálva vívtuk meg „véres” csatáinkat. Kétszer a védők győztek, egyszer a támadók.

A portyás nagy kirándulás után még egyszer útra keltünk a Dunakanyarba. Zúttal Szentendre volt az úti cél. Itt városképet rajzoltak az őrsök és abban versenyztünk, ki tud 150 Ft-ért több fagyaltot venni. Tárgyilagos mérlegelésre nem kerülhetett sor, mert mindenki azonnal felfalta a szerzeményt.

Ugyan a pünkösdi magyar nyár az idén kísérteiesen hasonlított az esőben gazdag német nyarakra, a kiadós záporok és gyakori csendes esők csak a felszerelésünkön látszólag egyre letagadhatatlanabbul, a kedvünkön nem! Nagyon jó volt együtt! Ha a sok napsütésért nem is, de a Pilist megismerni érdemes volt ilyen messze utazni!

Kottra Marci

REKVIEM EGY KIRÁLYI GYERMEKSZÍVÉRT

Ez év június 8-án, 209 év késéssel, a francia forradalom idején kivégezték XVI. Lajos és Mária Antoinette szülei mellé helyezték a 10 éves korában, börtönben elhunyt XVII. Lajos szívét. Az 1785 húsvétján, Versaillesben született kis királyfi kálváriája négy éves korában kezdődött, amikor kofáknak beöltözött párizsi forradalmárok a Versailles-i kastélyba berontottak, hogy agyonpöcsköljék a királyt. A királyi család Párizsba kényszerült költözni. A forradalmi hangulatnak megfelelően felgyorsultak az események: házi őrzet, menekülés, letartóztatás, fogva tartás a börtönné változtatott Temple kolostorban, az édesapa perbefogása határozta meg a gyermek sorsát. Látták szülei megalázását és kigúnyolását, végighallgatták vele a nemzetgyűlés viúdját a köztársaság kikiáltásáról.

XVI. Lajos lefejezése után a forradalmi köztársasággal szembenálló Európa a 8 éves gyermeket XVII. Lajosként ismerle az Franciaország uralkodójának.

Édesanyjától elszakítva, nevelését a gatlástalan Simon vargára bízták, hogy polgárt faragjon belőle. Közben megfélemlítéssel, ijésztéssel és ígérettel kényszerítették, hogy a Mária Antoinette királyné kivégzését célzó forradalmi kirkalperben saját édesanyja ellen terhelő vallomást tegyen. Kegyetlen bánásmóddal elbuúttotán, beteg, lázasan a börtön fölt, bűzös tömlőcében magára hagyták. Földi poklának 1795. június 8-án vetett véget a halál.

A kislány testét tömegsírba dobták a Nation tér közelében, miután Philippe-Jean PELLETAN, a Hotel de Dieu kórház fősebése, szívét konzerválta. Míg a nyoma veszett királyfőről titokzatos legendák és hazugságok szövétek, addig szíve kalandos utat járt be, amely szavahihető emberek írott hagyatékainak tanúsága alapján megbízhatóan követhető. A becsületes őszinteséget azonban kikezdte a kétely, hisz több mint 150 család XVI. Lajos egyenes leszármazottjának tekint magát. Az ember genetikai kódjának teljes feltérképezése ma lehetővé tette a DNS vizsgálatot. Mária Antoinette hajtinca segítségével 4 évvel ezelőtt egy Münster-i és Löwen-i laboratórium egymástól függetlenül megállapította, hogy a szobán függő szív valóban XVII. Lajosé.

Mindenkét utánajárását, továbbá a végtisztesség méltó megadását a „Memorial de France” magánkezelődeményezés vállalta magára, ugyanis a Francia Köztársaság és az európai uralkodóházak távollmaradásukkal fejezték ki semlegességüket.

2004. június 7-én a királyok templomát, Saint Germain l'Auxerois-t, ahol XVII. Lajos elszálló volt, választották a gyászmise és virrasztás színhelyéül. Másnap, halálának napján, a gyermekszívet a francia királyok ősi temetkezési helyén, a Saint Denis bazilika Bourbon kápolnájában helyezték örök nyugalomra.

Molnár Ottó, Párizs

*

JAVÍTOK! Előző számunkban megjelent írásom alcímében évszám-tévesztés került. „Ember vagyok, tehát tévedek” (Máriai). Az alcím így helyes: „Balassi Bálint születésének 450. évfordulójára”. Sz. J.

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy rövidítsen a beküldött kéziratokon.

A szerkesztőség

KÉT VILÁGBAN - ÉLETEM ÉS PÁLYÁM

Ösziég az éter hullámain keresztül tartja a kapcsolatot szülőföldjével. Azonban, még rádiós alkalmazása előtt, több társával folyóiratot indít, amely előbb Látóhatár, majd Új Látóhatár néven a magyar emigráció alighanem leg- rangosabb irodalmi folyóiratává fejlődik. Még nyugdíjba vonulása előtt elhatározza, hogy megírja a Szabad Európa Rádió történetét, amely néhány évvel ezelőtt, ugyancsak a budapesti Európa könyvkiadónál látott napvilágot „Magyarok az Angol Kertben” címmel. Az ugyancsak vaskos mű gazdag anyaggyűjtemény szolgál azok számára is, akik a múlt évszázad második ötven évének történetét kutatják, mert - mint önéletrajzából kiderül - Borbándi Gyula szorgalmasan gyűjtött és megőrzött minden dokumentumot, és ezek később kiváló támpontként szolgáltak az események pontos felelevenítésére. Aligha lenne

nálánál avatottabb személy a ma élő kortanuk körében a magyar emigráció, vagy ezen belül az Új Látóhatár történetének megírására. Míg az előbbi eredetileg Münchenben és csak a rendszerváltás után - igaz, némileg átdolgozott formában - jelent meg Budapesten, az 1990-ben megszünt folyóirat történetének feldolgozására már közvetlen az Európa Kiadótól kapott megbízást. Valamennyi művét az teszi értékes olvasmánnyá és jelentős forrásmunkává, hogy Borbándi Gyula ifjúságától kezdve elkötelezte magát a keresztény népi mozgalomnak, de hosszú élete során nyitott maradt minden demokratikus eszméi áramlat előtt, miközben következetesen elzárkózott a szélsőségek elől. Alighanem valamennyi olvasó számára hasznos tanács lehet a „Két világban” című önéletrajzkötetnek záró-bekezdése, amelyben ugyan a maga számára kér békétűrészt, jó egészséget és segítőkészséget a Jóistentől, de így folytatja: „még azt (kérem), hogy ne legyek öntelt és elégedett magammal, ne higgyem, hogy mindent megtettem, amit tennem kellett volna és mindent elvégeztem, amire rendelkeztem”. (Borbándi Gyula: Két világban - Életem és pályám, Európa könyvkiadó, Budapest 2003)

Makvári György

ITT JÓRA NEVELNEK

Nagybecskereknek nagy a vonzáskör, ugye itt a középiskolákban továbbtanulni vágyó fiatalok száma, még ha a szülői anyagi lehetőségei meglehetősen korlátozottak is. Alérletet kevesen tudnak fizetni. A város egyetlen állami kollégiumában csak meghatározott létszámú diákok fogadnak, az nem mindig tud ideális

amelynek indulásához anyagi támogatást csak a rendtől kaptak, 1996. szeptember 1-én kezdte meg munkáját tizenhárom lánnyal. Ők ma már családanyák, vagy munkát vállaltak, de Nagybecskereken járva felkeresik az alma matert, Rácz M. Gizella nővért, a kollégium igazgatónőjét, és Botka M. Margit nővért, hogy

A nagybecskereki leánykollégium növendékei Rácz M. Gizella nővérral

körülményeket biztosítani a tanuláshoz. Ezen a gondon enyhít némiképpen a Nagybecskereken működő két egyházi kollégium.

A Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővérek Hivatásképző Otthona,

informálják sorsuk alakulásáról. A kollégium lassan fejlődött, bővült. Mára minden talpalatnyi helyet beépítettek és elérték a végleges létszámot. Negyven középiskolás leány tanul itt, a nagybecskereki

KIADTÁK AZ INKVIZÍCIÓ AKTÁIT

1998. október 29-e és 31-e között a jubileumi szentév központi bizottságának történelmi-teológia bizottsága nemzetközi tudományos értekezletet tartott a Vatikánban az Inkvizícióról. Az akkor elhangzott előadások szövegének gyűjtökötét június 15-én mutatták be a Szent-szék sajtóirodájában.

Az Inkvizícióról tartott tudományos értekezlet aktáinak kötetét bemutató sajtókonferencia alkalmából II. János Pál pápa levelet intézett Roger Etchegaray bíborshoz. Az üzenetben a szentatyja gratulál a kötet megjelentetéséhez és emlékeztet arra, hogy az értekezlet összehívásával a szentévet meghirdető Tertio millennio adveniente kezdetű apostoli levélben megfogalmazott kívánság teljesült. A levélben a pápa leszögezte: helyes, hogy az egyház megújult lelkiismerettel vállalja azokat a bűnöket, amelyeket fiai a történelem során elkövettek, eltávolodva Krisztus és az Evangélium szellemétől, ahelyett, hogy a hit értékei által sugallt életről tettek volna biznyságot.

A közvéleményben az Inkvizíció ennek az ellen-tanúságtételnek és botránynak szinte a jelképévé lett. De ez a kép milyen mértékben felel meg a valóságnak? A bocsánatkérés előtt szükséges volt, hogy pontosan ismerjük a tényeket és szembesítsük azokat az evangéliumi követelményekkel. A biznyság olyan nagynevű történészek közreműködését kérte, akiknek tudományos felkészültségét egyetemesen elismerték.

A Szentlélek által vezetett egyház egyre világosabban felismeri az előtte álló követelményeket, a szellemeknek ez a megkülönböztetése lehetségessé vált. A II. Vatikáni zsinat ennek szellemében jelenítette ki aranyabállyként: hogy „az igazság csak saját erejével hathat, mely szelíden és mégis erőteljesen hatol az elmébe.” VR/MK

egyházmegye egész területéről. A valós igény sokkal nagyobb, emiatt sok helyezett vissza kell utasítaniuk. A növendékek javarészt hátrányos anyagi helyzetű családok gyermekei. A nővérek a lakásért nem, csak az élelemért kérnek pénzt, de a szülők egy negyede még ezt sem tudja fizetni. A kollégium szellemiségében különbözik az állami intézményektől, mert abban a tanulás mellett a nővérek Isten és ember iránti szeretetre nevelik növendékeiket.

A muzslyai szalézi szerzetesek 2002-ben nyitották meg az Emmausz Kollégiumot. A Határon Túli Magyarok Hivatala, a Renovabis Alapítvány, az Apáczai Köz-alapítvány és a Szalézi Társulat anyagi támogatásával, a plébánia telken épült fel az otthon, középiskolás fiúk számára. Vezetője Kalapi Stojan SDB atya, a szalézi lelkiség szellemében „Légy vidám, tedd a jót, és hagyd a verebeket csiripelni” neveli a negyvennyolc fiút. Az otthon teljes kapacitása hatvan fő, jelenleg negyvennyolcan lakják. A felvételnél előnyt élveznek azok a tanulók, akik távol laknak a választott iskolától, de a szülők anyagi helyzetét is figyelembe veszik. Az alacsony kollégiumi díjból - amelynek fizetésére még így sem minden szülő képes - nem tudnák fedezni a költségeket, így nyáron s hétfé-geken szervezett csoportokat fogadnak.

Mindkét kollégiumban a felvételnél kéri a plébánosi ajánlólevelet, a jó tanulmányi átlagot, s azt, hogy a tanulók, amennyiben az adott iskolában van magyar anyanyelvű tagozat, ott folytassák tanulmányaikat.

Kovács Szószill

MAGYAR CSILLAGÁSZOK NORVÉGIÁBAN

I. rész

Mi hiszünk az isteni gondviselésben, és gyakran elcsodálkozunk különböző intézkedéseinkben. Valóban különös, hogy 1769. június 3-án az észak-norvégiai Vardö szigetén két magyar jezsuita csillagásznak sikerült megfigyelni a Vénusz bolygó átvonulását az éjféle Nap korongja előtt, és 2004. június 8-án ismét két magyar csillagász észlelte ugyanott ezt a jelenséget. Sikert, a kedvezőtlen időjárás ellenére is. Nem szórakozásból vagy kalandvágy-

he mellett tiltotta „katolikus szerzetesek, jezsuiták és hasonló pápista papok munkáját a birodalom területén”. Ezt a törvényt Dániában P. Hell látogatása után 50 évvel eltörölték. Végül a norvég Parlament is feloldotta a jezsuiták elleni tilalmat 1956. november 23-án. Ennek köszönhető, hogy 1960-ban Norvégia ismét befogadott két jezsuita pátert, akik vállalták az ott élő magyar katolikusok papi szolgálatát.

Az idén június 8-án ismétlődő Vénusz-

A fénykép a Vardö Múzeumban készült a P. Hell részére berendezett szobában, balról jobbra: P. Teres Ágoston, Lasse Haugthon őrnagy, várparancsnok, és H. Zsolt budapesti asztronómus. A falon P. Hell képe a lappok rénszarvasbőr ruhájában

ból mentek oda, hanem a helyi hatóságok meghívására és előljárói buzdítására.

Miért is volt olyan fontos a Vénusz-átvonulás megfigyelése 1769-ben? És miért éppen Vardöben? Mert addig senki sem tudta, hogy milyen messze van a Föld a Naptól, és éppen ennek a jelenségnek megfigyelése tette lehetővé a távolság pontos kiszámítását. Ez a jelenség 121 és 129 évenként ismétlődik a napnak más-más órájában, és ezért nem látható mindenütt. Az asztronómusok előre ki tudták számítani, hogy 1769. június 3-án a Vénusz-átvonulás a napkorong előtt az éjjeli órákban fog bekövetkezni, és ezért csak az északi sarkkörön belül tudják majd észlelni, ahol a Nap éjjel is látható a horizont fölött.

Annak a kornak egyeduralmukodó szintje versenyeztek egymással, hogy melyik csillagásznak sikerül majd megoldani ezt a feladatot, természetesen a saját királyi dicsőségükre és dicsekvésükre. Erre a célra nem sajnálták a pénzt.

Dánia és Norvégia királya, VII. Christian, jó viszonyban állt az Osztrák-Magyar Monarchiával, és azt is tudta, hogy Mária Terézia udvari csillagásza, a magyar jezsuita páter Hell Miksa, egyike a legjobboknak. A bécsi egyetem professzora és a Csillagvizsgáló igazgatója akkor már világhírű volt asztronómiai évkönyvei, pontos számításai és táblázatai miatt.

A dán-norvég király Páter Hell Miksát kérte fel, hogy vállalja el a nehéz feladatot országa legészakibb részén. Megígért neki minden kiváltságot és anyagi támogatást. Hell áldozatkészen és Isten segítségével bízva vállalkozott a hosszú és veszélyes útra. Munkatársul egyik tanítványát és rendtartását választotta, Sajnovics Jánost, aki a nagyszombati Csillagvizsgáló igazgatója volt.

Mária Terézia császárnő gazdagon ellátta őket útravalóval. A Pápa és a jezsuita rendfőnök áldásukkal és imáikkal kísérték őket. És munkájukat valóban siker koronázta. A 140 csillagász között, akik akkor különböző helyeken figyelték a Vénusz-átvonulást, csak nekik sikerült észlelni azt teljes egészében, és ők határozták meg először pontosan a Nap távolságát.

Mіндеz szepen hangzik, de időközben nagy vitát váltott ki, hogy VII. Christian és miniszterei a jezsuita tudósokat hívták meg. Dánia és Norvégia államvallása ugyanis lutheránus-evangélikus volt, és az 1624-ben hozott törvény halálbüntetés ter-

átvonulás alkalmából Vardö város vezetősége ünnepséget rendezett P. Hell munkájának emlékére. Az érdeklődést különösen fokozta, hogy 1769 óta, 235 év múltán, csak most lehetett újra észlelni ezt a tümenyt Norvégia egén. Amikor a vardői várparancsnok megtudta, hogy Oslóban él egy magyar csillagász, aki a Norvég Asztronómiai Társaság tagja és a vatikáni Csillagvizsgáló munkatársa, engem hívott meg, hogy tartsak előadást a két néhai rendtartás vardői munkájáról. Az oslói egyetem asztronómia-professzora meghívta az ünnepségre H. Zsolt tanársegédet is az ELTE Csillagászati Tanszékéről, aki közben teológiát tanul azzal a szándékkal, hogy majd felvételt kérje a jezsuita rendbe.

Hogyan is jutottunk el Vardö szigetére? Ma már elég gyorsan és kényelmesen el lehet érni a kis szigetet, amely 2500 kilométerre van Oslótól, túl az északi sarkkörön. Június 7-én reggel 9-kor indultunk az oslói repülőtérrel, és 4 óra repülés után, közben egy átszállással, szerencsésen leszálltunk a Vardöhoz közeli repülőtéren. Onnan a várparancsnok autóval vitt minket a 3 km hosszú tengeraltali alagúton át a városba. A szigeten heves és jeges szél fogadott minket, 4 Celsius-fok, óránként változó időjárás: szakadt az eső, majd havazott, aztán egy kis ideig sütött a nap, majd ismét eső és hőzár következett.

A Vénusz átvonulása a napkorong előtt június 8-án reggel fél nyolctól délután egyig tartott. Szerencsére 8 és 10 óra között eltűnt a felhők, így meg tudtuk figyelni a Vénusz sötét korongjának kezdeti útszakaszát a napkorong délkeleti részén. Délután négy órakor a 700 éves Vardöház-erőd ágyú 19 díszlövéllel jelezte az ünnepség kezdetét. Ezután következtek az előadások a Kulturházban. Este nyolckor az erőd nagytermében díszcsorával várt minket a parancsnok, a város előjáróival együtt. Magyar részről a két csillagászon kívül jelen volt a Norvég-Magyar Egyesület elnöke, dr. Nagy Lucia, aki norvégul mondta a szöveget, és a Magyar Nagykövetség első titkára, Kúti László, aki angolul köszöntötte vardői vendéglátóinkat.

A mi ideit untkkal összehasonlítva P. Hell és Sajnovics útja szinte emberfeletti vállalkozás volt. Három lovas kocsival indultak Bécsből 1768. április 28-án, és október 11-én érkeztek Vardö szigetére.

40 ÉVES JUBILEUMI ÜNNEPSÉG
KÖLNEN

Június utolsó hétvégéjén a Kölni Főegyházmege katolikus magyar hívei, sok meghívott díszvendéggel együtt, hálásan emlékeztek meg arról a jeles eseményről, amely négy évtizeddel ezelőtt történt Kölnben. Visszatekintettek a Mindszenty Magyar Ház történetének negyven éves múltjára. Az alapkövetélel kerék évfordulója jó alkalom volt arra, hogy az egyházközség hívei számba vegyék mindazt, ami a 20. század magyar szabadságharcának levereése után röviddel, Kölnben, a főegyházmege jóvoltából számba szökött.

Családok száza és ezrei váltak ekkor földönfutókká és menekültek Európa nyugati felébe. Joseph Frings kölni bíboros hamar átértette a menekült családok nehéz helyzetét, gyors lépésre szánta el magát: a belvárosban egyházközségi központot építtetett, ahol a menekült magyarok megőrizhették, tovább ápolhatták vallási és kulturális hagyományait.

Június 26-án, szombaton délután egy fényképiállítás megnyitójával kezdődött az ünnepség. Dr. Láber András egyháztanácsos előadásában áttekintette az egyházközség eltelt negyven évét, gondosan kiválasztott fényképek segítségével dokumentálta annak színes életét. Aztán Petróczy Kata vezetésével magyar cserkészcsapatunk lépett színpadra; gyerekeink nagyon kedves „táborítást” segítségével mutatták be az egybegyűlteknek azt, hogy miért jó és érdemes ma is cserkészni lenni. A Kölni Főegyházmege képviselőjében ünnepségünkre ellátogatott Norbert Trelle kölni segédpüspök és Hans Gerd Greveling diakónus, az idegen nyelvű lelkipásztori szolgálat ügyintézője.

Másnap dr. Cserháti Ferenc magyar főlelkész, Adriányi Gábor professzorral

és Lukács József plébánossal együtt celebrálta a vasárnap délutáni, jubileumi hálaadó szentmisét a St. Aposteln templomban. Cserháti atya ígéhirdetésében a hívek emlékeztetőbe idézte a ház névadójának, Mindszenty József hercegprímásnak életét, aki két alkalommal is meglátogatta az akkori fiatal kölni magyar egyházközséget: „E név már maga program és kötelez. Nomen est omen: meghatározó sors. Elődeink azért választották e nevet házuk nevéül, mert a hercegprímás által képviselt értékeket nagyra tartották, iránymutatónak az elkövetkező nemzedékek számára.” A szónok találatan emelte ki beszédében, hogy minden jubileumi ünnep csak akkor igazi és mély tartalmú, ha nem marad meg a felszín. Mindszenty bíboros időtálló szavaival szemléltette, hogy a jubileum az örömdéz és hálaadás mellett, lelkiismeretvizsgálat és számvetés is: Az ilyen évfordulók idején még inkább, mint máskor, egyenként is föl kell tennünk a kérdést az Úr színe előtt, hogy mennyiben vagyunk felelősek itt, Kölnben, egymásért, magyar testvéreinkért és közösségünkért, magyarjaink vallási közömbösségéért, amely sokakat arra késztet, „hogy úgy éljen, mintha Isten nem volna, vagy megelégedjék egy olyan felszínes vallásossággal, amely összeegyeztethetetlen az igazsággal és az erkölcsi kötelességekkel”. Ez a jubileum vallásos kérdéseket ébreszt: mennyire érint bennünket az etikai relativizmus és az elvilágiasodás légköre? „Mennyiben kell önmagunkat felelőssé tenni a terjedő vallástalan-ságért”, esetleg egyházi közösségünk hiányosságaiért és magyarságunk elvesztéséért, „amiatt, hogy saját vallásos, erkölcsi és társadalmi életünk fogyatkozási

Az alapkövetélel jubileumi ünnepségén, első sor, balról jobbra:

Dören Béla prof., főpéteész, Christoph Biskupek, a St. Aposteln plébánosa, Johannes Bastken preláus, dömdekán, a kölni dom plébánosa, Cserháti Ferenc delegátus, dr. Király Attila követ, a bonni magyar nagykövetség hivatalának vezetője és felesége, Tordy József máltai lovag és Adriányi Gábor professzor.

Vinni kellett magukkal a szükséges asztronómiai műszereket, köztük két teleszkópot, és eleendő élelmiszert is.

Május 31-én értek Dánia fővárosába, Koppenhágába, ahol négy héten át királyi fogadásokon és tudományos értekezleteken kellett részt venniük. Aztán gyors iramban hajtottak tovább észak felé. P. Hell sietette a menetet, mert tudta, hogy sok időbe kerül a vardői csillagvizsgáló felépítése és a megfigyelések előkészítése.

Svédországon át még elég simán ment az út, de Norvégia határán túl sok nehézség és bosszúság érte őket a kanyargós, rászós utakon, főleg az ügyetlen szervezés miatt. Egyszer a lovak hiányoztak, máskor az abrak és a víz. Két hónapig tartott, míg megérkeztek Trondheimbe, a Közép-Norvégiában fekvő egyetemi városba. Itt 25 napos pihenőt tartottak a kimerítő utazás után. Sajnovics János érdekes beszámolót írt minderről az úti naplójában.

(Folytatjuk)

P. Teres Ágoston SJ

Lukács József

HÍREK - ESEMÉNYEK

Áthelyezték a merénylő fegyverét

A jezsuita rend bécsi levéltárából a Hadtörténeti Múzeumba szállították azt a négy fegyvert, amellyel a szerb nacionalista merénylő, Gavriló Princip 1914. június 28-án Sarajevóban merényletet követett el az Osztrák-Magyar Monarchia trónörökösére és felesége ellen. Átkerült a Múzeumba Ferenc Ferdinánd trónörökös vértől átitatott inge is, valamint neje, Chotek Zsófia ugyancsak véres öve. A jezsuita rend levéltárosa elmondta, hogy helyesebbnek tartják, ha a történelmi eseményeket szemléltető tárgyak hozzáférhetővé válnak a nagyközönség számára. Már a bécsi Hadtörténeti Múzeumban látható az a gépkocsi, amelyben Ferenc Ferdinánd és felesége utazott a merényletet megelőző percekben. A jezsuita rend annak idején engedélyt kapott az uralkodótól, Ferenc Józseftől emlékkönyv emelésére a gyilkosság színhelyén, azonban ennek megépítésére a háborús események miatt már nem került sor.

Jöjjenek a felekezeti tanácsok

A francia belügyminiszter sikrászállt annak érdekében, hogy minden megyében hozzanak létre felekezeti tanácsokat. Párizsi sajtónyilatkozatában a miniszter rámutatott arra, hogy a vallási közösségek képviselőinek tanácsa komoly segítséget nyújthat a közelmúltban elszaporodott antiszemita jellegű kilengések megakadályozásához. Franciaországban gyakorivá vált a zsidó temetők meggyalázása is. A belügyminiszter utalt arra, hogy egyik fő feladatának tekintni a rasszizmus leküzdését és az antiszemita megnyilvánulások megfékezését.

Az egyház egy püspökért sem fizetne váltságdíjat

A kolumbiai püspökkari értekezlet állásfoglalást a mind gyakoribbá váló emberrablásokkal kapcsolatban. Az értekezlet elnöke, Pedro Rubiano bíboros hangzottatta, hogy a katolikus egyház elveti a váltságdíj fizetését, egyben pedig elveti azt is, hogy elrabolt polgárokért jogosan elítelt foglyokat cseréljenek ki. A bíboros szerint az egyház egy elrabolt püspökért sem fizetne váltságdíjat, mert ez ellenkezik az emberi szabadságról val-

lont felfogásával. Egy embert nem lehet pénzzel mérni, mint egy állatot - mondta a bíboros és hozzáfűzte, hogy jelenleg a szélsőbaloldali gerillák legalább 1500 személyt tartanak fogságukban. A súlyos gazdasági és társadalmi válsággal küzdő Kolumbiában a kormány ellen harcoló gerillák jórészt a váltságdíjakból pénzelik fegyvervásárlásaikat.

Írországot elérte a szekularizáció

Írországot is elérte a szekularizáció. A válás és fogamzásgátlás már nem számít tabutémának. Az ezredforduló óta érezhetően csökkent a pápi hivatást választó fiatalok száma, holott korábban túljelentkezés mutatkozott a szemináriumokban. Ezzel egyidőben hanyatlóban van az ír templomok látogatottsága is. Főleg a fiatalok maradnak távol a vasárnapi szentmiséktől.

Jövőre is utazik a pápa

A Vatikánban szinte még meg sem erősítették II. János Pál pápa Lourdes-i zárandoklatának híreit, máris elterjedt, hogy a Szentatya jövő tavasszal ismét el látogat szülőhazájába, Lengyelországba. Már régóta szó van arról is, hogy az egyházfi személyes jelenlétével is megteszteli a jövő nyáron esedékes Világifjúsági Találkozót Kölnben.

A máglyára ítélt nők

A Szentszék fekete könyvet adott közre az inkvizícióról. A 800 oldalas kötethez írt előszóban II. János Pál pápa bocsánatot kért az elkövetett hibákért, amelyek az „igazság keresése közben keresztényietlen módszerekben” csúcsosodtak ki. Az egyházfő már négy évvel ezelőtt is bocsánatot kért az inkvizíció idején történt üldözésekért. A fekete könyv szerkesztője, Agostino Borromeo olasz történész elmondta, hogy az inkvizíció boszorkánypererein máglyára ítélt nők száma nem éri el a százat. Ugyanebben az időszakban a protestáns országokban több mint 100.000 nőről állították, hogy az ördöggel cimborált és ezért nyilvánosan megégették őket. Az inkvizíciót a XII. században alapították a vallási eltérések megakadályozására és végérvényesen 1870-ben szüntették meg.

Vincze András

Felvidéken jártunk

Nyár elején került sor a stuttgarteri Magyar Katolikus Misszió szokásos évi zárandokútjára. A zárandoklatot Molnár Ottó és Gyúrás István atyák vezették Szlovákia déli határvidékére, a Felvidékre, ahol Árpád-házi Szent Erzsébet, a Rákóczi és a kassai vértanúk éltek és dolgoztak. Pozsonytól északra elértük Mariánkát (Mária-völgyet), Szlovákia nagy Mária-kegyhelyét, ahol egy kis körtefából faragott Mária-szobrot tisztelnek. Egy remete készítette 1030-ban. Már a középkori legenda említi a kis csodatevő forrást, amelyből ma is csobog a víz. A XIV. században pálos-rendi kolostor épült a zárandokhelyen. Ma lelkipályakalozatos ház. Püss Sándor jezsuita atya vezetésével Pozsonyban megtekintettük a vár területén a Szent Erzsébet szobrot, aztán a koronázási dómot, a ferencesek templomát és rendházát, a magyar főnemesi paloták egész sorát. Aztán tovább utaztunk Északkeletnek: Galántán megnéztük az Esterházy kastélyt, Nagyszombatot az egyetemet és több kolostort. Trenčsént és Zsolnát elhagyva a Tatra lábához értünk. Rózsahegy után Besenyőfalván szálltunk meg, ahol megfürödhettünk a 30-40 fokos szabadteri termálfürdőben. Lőcse érintésével a szepesi vár romjai alatt haladtunk Kassa felé, a reformáció és ellenreformáció városába, amelyet valamikor Bocskai, Bethlen Gábor és a Rákóczi uraltak. Pázmány Péter jezsuitákat küldött e vidékre, hogy visszaállítsák a katolikus vallást. Itt szenvedtek vértanúhalált Körösi Márk, Pongrácz István és Grodecki Menyhért, a kassai vértanúk. 1995-ben II. János Pál pápa szentté avatta őket. Kassa főterén megnéztük a híres dómot, mellette a szent Mihály kápolnát. A dóm kriptájában megkoszorúztuk II. Rákóczi Ferenc és Zrínyi Ilona szarkofágját. A premonstrétek templomában pedig a kassai vértanúk képe előtt imádkoztunk és koszorúztunk. A gyönyörű, eklektikus stílusban épült színházat is sikerült megtekintenünk. Szepsiben Gábor Bertalan esperes templomában tartottunk szentmisét, majd folytattuk utunkat Kraszna Horka, Rozsnyó és Rimaszombat érintésével Bukovinkába. Utolsó szálláshelyünk már Magyarországon, Bicskén volt. Rengeteg szép élménnyel, szívünkben magyar történelmünk híres emlékeivel térünk vissza otthonunkba.

Mezei Éva

† András Károly

1917-2004

András Károly politológus, tudományos kutató, újságíró a Zemplén-megyei Lászlófalván született 1917. aug. 20-án. Kassán érettségizett. A 30-as években részt vett a katolikus ifjúsági reformmozgalmakban, szerkesztője volt a Prohászka Körök „Új Élet” című folyóiratának. Egyetemi tanulmányait Prága, Budapest és New York egyetemén végezte.

1945 óta él Nyugaton. 1949-50-ben Innsbruckban az Információs Danubiennes c. katolikus sajtótájékoztatót szerkesztette. 1965-ben a Katolikus Magyar Egyetemi Mozgalom (Pax Romana) keretében, a bécsi Herder Kiadó segítségével, döntő szerepet játszott a Mérleg alapításában. 1957-67 között a müncheni Szabad Európa Rádió magyar osztályának, majd a nemzetközi kutató osztálynak is h. igazgatója. Minthogy sok nyelven kitűnően beszélt, tudományos munkássága természet szerűleg a nemzetiségi kérdés, a kelet-nyugati kapcsolatok, a Duna-völgyi együttműködés, ezen belül a Cseh-szlovák-magyar viszony, illetve hosszú évek óta az ún. „Benesi dekrétumok” problémáival foglalkozott. Tanulmányai, cikkei nyugati magyar- és idegnyelvi folyóiratokban, elsősorban a Rómában megjelenő Katolikus Szemlemben, a müncheni Új Látóhatárban, valamint a Nyugati Magyar Esszéírők Antológiájában láttak napvilágot. Életvitelét a fegyelmezett jellemezte; szerény volt, halkszavú, önmagával szemben szigorú. Halálával az egész külföldi és otthoni magyarság szenved alig pótolható veszteséget. Csaknem utolsó világos percéig készülő könyvén dolgozott.

Július 9-én a betegek szentségével megerősítve, rövid szenvedés után hunyta le szemét 87 éves korában. A müncheni Westfriedhofban temették művészettörténész felesége mellé. Július 16-án a temetői szertartást és ugyanaznap 18 órakor a Damentstift templomában gyászmisért dr. Frank Miklós prelátnak, máltai káplán végzte dr. Cserháti Ferenc püspöki delegátussal együtt.

Utolsó útjára a nagycsalád tagjain kívül egykori pályatársai, rádiós kollégái, barátai és tisztelői kísérték.

Isten veled!

Szamosi József

† Detre György

1946-2004

Az ökrösszekér hajtójának ostora már nem suhint, abbamaradt az aratás, egy fiatalasszony testére kendőt borít, a székelkapu bezárult, ecsetei kiszáradtak, állványa összecsuksva, házat már nem építi. Erzi egyedül maradt. Csak az emlékek és a képek maradnak. Pécssett született. Érettiségi után Budapestre került. Szaxofonon játszott, filmgyárban dolgozott, kultúrház-igazgató volt. Festőnek készült, magániskolákban neves mestereknél tanult, nagy tehetségként, az Akadémiára nem vették fel, emiatt Nyugatra távozott. 1977 óta Münchenben él és alkotott, rendszeresen kiállított, neves művész lett. Szent Istvánról készült festménye Rómába került. Gyuri mindenért keményen megdolgozott. Sokat tett Családjáért, a magyarságért, egyházért. Közéleti ember volt, a Bajorországi Magyar Tartományi Szövetség utolsó aktív elnöke. Hosszabb szenvedés után június 12-én Teremtője magához vette. Magyarországon temették. Gyászolják: Doris, Csaba, Eli, Erzi, pályatársai, barátai és a bajorországi magyarok.

Ravasz Ákos

SZÁJRÓL SZÁJRA

Hogyan vesztette el szállását „III. Richárd”

1847-ben Tóth József, a Nemzeti Színház néhai nagy művésze, aki a színpadon nem a derek emberek ábrázolója volt, társulatával vidékre ment. Egy becsületes polgárnál bérelt lakást, a háziak meg is kedvelték a szolid, nem korhelykedő színészt, mígnem a becsületes polgár el nem ment a színházba és nem nézte meg az ő józan lakóját Shakespeare III. Richárdjában.

Az előadás alatt a házigazda egyre feszengett a helyén, azt hajtogatva: „No, ezt nem hittem volna!” Mikor aztán Richárd király sorban kivégeztette legjobb embereit, rokonait, a polgár felugrott a helyéről és háza sietett, komoly tervekkel forgatva fejében.

Tóth József, a farsztó szerep után hazaérkezve, zárva találja a kaput. Zörög, mindig erősebben zörög, mit egyszer csak kinyílik gazdjának az ablaka:

- Hordja el magát, itt nem alszik! - hangzik az ablakból.
- Hisz én vagyok, a színész!
- Láttam. Hordja el magát. Ilyen gonosz emberrel nem alszom egy fődél alatt.

Tóth József magyarul próbált:

- Kedves bátyámuram! Hisz az egész csak tréfa.

- Bátyja kegyelmednek a Belzebub. Kotródjék. Holnap elviheti a cókmojkját is.

Másnap sem lehetett elhitetni a derek polgárral, hogy aki a színpadon gazember volt, az életben a legtisztább, legbecsületesebb ember.

Égy vesztette el szállását III. Richárd, azaz bocsánat: Tóth József.

Fordított szerep

Az 1870-es években a főurak művésztelylet adtak, amelyen az arisztokrácia játszott színházat, a művészek pedig néztek. A szünetben Prielle Kornélia - a Nemzeti Színház jeles művésznője - találkozik kollégájával Szerdahelyi Kálmánnal és így szól hozzá:

- Egy elégtélelem mégis van.
- Éspedig?
- Hogy mi mégis jobban játszuk őket, mint ők minket.

Közreadta:

Ramsay Győző

A müncheni magyar karitás

A müncheni Magyar Caritas Szolgálat Egyesület a Magyar Katolikus Misszió otthonában tartotta évi közgyűlését. Merka János elnök és Mekker Árpád pénztáros ismertették az egyesület 2003. évben végzett munkáját. Az elmúlt évben a Münchenben és környékén élő magyarak 22.810,12 Euró adománnyal támogatták egyesületünk munkáját. A misszióban rendezett jótékony célú rendezvényekből további 1.615,64 Euró összeget is karitatív célokra fordítottuk. Egyéni és családi segélyek formájában összesen 2.632,48 Eurót juttatunk honfitársainknak, karácsonyi segélyben részesültek rászoruló családok 1.840,00 Euró összegben. Magyarországon az egyes plébániákat és karitás egyesületeket összesen 9.940,06 Euróval támogattuk. A határon túli magyar közösségek részére, Erdélyben, Kárpátalján és a Felvidéken, ebből 4.359,06 Eurót továbbítottunk. 2003-ban összesen 16.345,93 Eurót fordítottunk segélyezésre.

Tevékenységünköt folytatjuk, és köszönettel vesszük honfitársaink adományait: Ungarischer Caritas Dienst e. V., Oberförhringer Str. 40, 81925 München, Postbank München, Kto-Nr. 3426-800, BLZ 700 100 80

Dr. Takács Endre

Köszönjük, ha megújítja az ÉLETÜNK előfizetését!

MAGYARNYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közzöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyarul szentmisék helye és ideje után. Megtálalható még a MKPK honlapján is:
<http://www.katolikus.hu/nov.html>

ANGLIA:

London: Msgr. Tüttő György főlelkész, Dunstan's House, 141, Gunnersbury Avenue, GB-London W3 8LE, **Telefon/fax: 0044/20/8992 2054**

ÉSZAK-ANGLIA:

Rochdale: Magyar Egylet székházában. 76 a/78, Milnrow Road, minden hónap második vasárnapján 15.00-kor.

Wolverhampton: St. Andrew anglikán templomban, St. Andrew Close, Hunter Street-ről, minden hónap harmadik vasárnapján 15.00-kor.

Bradford: Magyar Egylet székházában. 4, Walmer Villas, minden hónap harmadik vasárnap utáni szerdán, délelőtt 11.00 órakor.
Nottingham: Lengyel templomban, 2, Sherwood Rise, minden hónap negyedik vasárnapján 12.30-kor.
Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, **Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37.**

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Hegyi György, Ungarische Röm. Kath. Seelsorgeamt, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, **Telefon/fax: 0043/1/526 49 72.** Misézó helyek: Bécs, Mödling, Fur. Neustadt, Florisdorf, Kaiser Ebersdorf.

Pázmáneum, Msgr. Dr. Csordás Eörs, rektor, szentmise: minden szombat este 18.30, A-1090 Wien, Boltzmannstrasse 14, **Telefon: 0043-1-317 3656**

Burgenland/Alsóőrött: Pfarramt Unterwart, Ft. Horváth János, **Telefon: 0043/33/527 108**

Grác: szentmise vasárnaponként 10.00-kor a Welsche-Kirche-ben, Griesplatz 30. sz., Ft. Mag. Papp Tibor lelkész, Ugr. Mihály gondnok, **Tel.: 0043/316/68 35 08;**

Innsbruck: minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3., Dr. Magda Szilveszter diakónus, **T.: 0512/204 103**

Linz: Misézóhelyek: Linz, Wels. **Érdekl.: Ft. Szabó Ernő, Senefelder Str. 6., A-4020 Linz, Tel.: 0043/732/342-586**

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, vasárnap 12 órakor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135, változó dátummal. **Érdeklődni:** Schwarz Mária, **Telefon: 0043/662/820 139**

BELGIUM

Brüsszel: Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles/XL/**Telefon/fax: 0032/2/64 85 336.**

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongroise, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, **Telefon: 0032/4/22 33 910**

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Msgr. Molnár Ottó főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztus kivétel. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, **Telefon/fax: 0033/1/42 08 61 70;**

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely Mission Catholique Hongroise, 74 rue du Grand-Roule, F-69110 Ste Foy-les-Lyon, **Telefon: 0033/4/78 501636**

NÉMETORSZÁGBAN

AUGSBURG-i Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. **Érdeklődni:** Ft. Bárány József. **Telefon: (0821)260-3987; 0049-0176/222 52 817.**

BAMBERG-EICHSTÄTT-REGENSBURG-i Egyházmegye: Nürnberg-i székhellyel: Misézó helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Lands-hut, Nürnberg, Regensburg. **Érdeklődni:** Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig, **Telefon:** (0911) 507 57 96

ESSEN-i Egyházmegye: Misézó helyek: Duisburg, Essen. **Érdeklődni:** Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. **Telefon: (0201)28 47 40 vagy Kölnben: (0221) 23 80 60.**

FREIBURG-TRIER-SPEYER-i Egyházmegyék Karlsruhe-i székhellyel: Misézó helyek: Mannheim, Offenburg, Kaiserslautern, Saarbrücken, Freiburg, Karlsruhe, Pforzheim, Konstanz, Singen, Strassbourg, Mulhouse. **Érd.: Ft. Dr. Szabó József, Ungarische Katholische Mission, Schneidmühler Str. 12i, D-76139 Karlsruhe. Tel./Fax: (0721) 68 72 15**

BERLIN-i és HAMBURG-i Főegyházmegye, **Hildesheim-i és Osnabrück-i** Egyházmegye: Misézó helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. **Érd. Hamburgban:** Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Holdzdam 20, D-20099 Hamburg, **Tel.: (040) 25 077 83.**

KÖLN-i Főegyházmegye és **AACHEN:** Misézó helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: **Érdeklődni:** Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. **E-mail: lukacs@web.de; Telefon: (0221) 23 80 60. Fax: 0221/232120** <http://www.Ungarnzentrum.de>

LIMBURG-FULDA-MAINZ-i Egyházmegye Frankfurt székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. **Érdeklődni:** Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. **Telefon: (069) 24 79 50 21.** www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

HIRDETÉSEK

Személy és árufuvarozás Magyarországra. Elfogadható áron, megegyezés szerint, háztól-házig. **Telefon: D-0049-07034-62580.**

A budapesti Szenci Molnár Társaság kiadásában megjelent Saáry Éva: A LUGANÓI TANULMÁNYI NAPOK TIZENÖT ÉVE 1977-1991 című dokumentumkötete, Vass Dániel fotóillusztrációival. Megrendelhető a szerző címén: Éva Saáry, C.p. 78. CH-6906-Lugano-6. Ára (postaköltséggel) 20 Euró vagy annak megfelelő valuta.

Olsón eladó a Mátra lábánál horgászótól mellett 200 m²-es 2 szintes összkomfortos 5 szobás családi ház. **Tel.: 0036-20 373 59 53 v. 0041-76/501 69 42.**

Hotel Mohácsi Panzió, Budapest. Buda centrumában, a Margit körültre egy buszmegállóra, kitűnő közlekedéssel, zöldövezeti kertes panzió, teremgarázzsal, szolid árakkal várja kedves vendégeit. 1022 Budapest, II. ker., Bimbó út 25/A. **Tel.: 0036-1/32 67 741, /32 67 647, /32 69 061. Fax: 0036-1/32 67 784, E-mail: panzio@freestart.hu**

FELHÍVÁS

PARTIUM KERESZTÉNY EGYETEM NAGYVÁRAD. A magyar nyelvű felsőfokú oktatás újjáéledésének szimbóluma, nagy anyagi problémákkal küzd. A működéséhez szükséges anyagi alap biztosítására felkérünk mindenkit, szíveskedjen anyagi lehetősége szerint ehhez hozzájárulni. Adományát kérjük az alábbi bankszámlára átutalni: Förderevei f.d.Ch. Univ.Partium e. V., 72461 Albstadt. - Bank: Sparkasse Zollernalb, Kto-Nr.: 33049777, BLZ 56351260. (Spendenquittung!) Köszönettel a Segélyszervezet vezetőségére.

Középkorú szorgalmas, megbízható, kedves hölgy munkát keres (háztartásvetést, főzést, takarítást, beteg gondozást, gyereknevelést) kitalálással. **Tel.: 0036/06/83 055 375 72.**

Egy kert, egy ház - Budapest közelében, és a hölgy komoly szándékkal (62), bizonyos varázssal és egyéb meglepetésekkel várja egy életvidam, természetet és utazást kedvelő úr betoppadását. **Jelige: „Szentiványi álom”.**

Reuma - üdüljön Mezőkövesden a Zsóri gyógyfürdőnél. Szoba fürdőszoba használattal szem. 10 Euró. **Tel.: 0036-49/311 006.**

Körmenten kertés sarokház eladó. **Tel.: 0041-31/83 95 096.**

53 éves magyar nő szívesen vállalna munkát (háztartási, gyermekfelügyelet) Németországban, magyar, illetve német családnál. **Tel.: 0036-28/513 925 (este).**

MÜNCHEN-FREISING-i főegyházmegye: Misézó helyek: München, Rosenheim, Erding. **Érdeklődni:** Ft. Merka János, Ung. Kath. Mission, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. **Tel.: (089) 982637, 982638, FAX: (089) 985419. E-mail: ukm_muenchen.de; http://www.ungarische-mission.de**

MÜNSTER-PADERBORN-OSNABRÜCK-i Egyházmegyék: Misézó helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund. **Érdeklődni:** Ft. Bagossy István, Ung. Kath. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. **Telefon (0251) 32 65 01**

PASSAU-i Egyházmegye: Misézóhely: Passau: **Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzenroferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: (08505) 12 29.**

ROTTENBURG-STUTTGART-i Egyházmegye: Misézó helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommern, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eisingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. **Érdeklődni:** P. Gyurás István SJ, Ungarische Katholische Mission, Pfizerstr. 5, D - 70184 Stuttgart. **E-mail: ung.kath.mission.stuttgart@t-online.de** <http://home.t-online.de/home/ung.kath.mission.stuttgart>

WÜRZBURG-i Egyházmegye: Misézó hely: Würzburg. **Érdeklődni:** Ft. Dr. Koncsik Endre, Kardinal-Döpfner-Platz 7, D-97070 Würzburg. **Telefon: (0931) 38 62 43**

NORVÉGIA: P. Teres Ágoston SJ, Munkerudveien, 52, N-1165 Oslo. Szentmise minden hónap első vasárnapján 14-kor a Szent József kápolnában (Akersveien 4). **Telefon/fax: 0047/22744 124**

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontificio Istituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma. **Telefon: 0039/60/684-261.** Misézó helyek: **Róma** - minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell' Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec) és a Szent Péter bazilika Magyarok Nagyvasszonya kápolnájában minden kedden 7.45-kor: **Milano** - minden hó első vasárnapján 10.30-kor, S. Maria della Sanita (Via Durini, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Firenze, Bologna, Padova, Torino, Palermo, Perugia, Catania.

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, **Tel.: 0041/1/36 23 303**

Bern: Röm. Kath. Ungarmission, Pf. 771, CH-3000 Bern, **Tel: 0041/61/381 54 45 (Base)**

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján. **Telefon: 00 41/22/7910458;**
Lausanne: Szentmise minden hó 2. és 4. vasárnapján. **Telefon: 00 41/21/6478 678;**
Fribourg: Szentmise minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, az **Orsolyiták** templomában, (rue de Lausanne). **Lelkész:** Ft. Pópa Péter, **Telefon: 0041/26/534 06 72** **q**

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

↑ Úrdombi Ányos OSB

1927-2004

Úrdombi Jenő 1927. március 12-én született Győrben. A győri belvárosi Kazinczy katolikus elemi iskola után a Czuczor Gergely bencés gimnáziumot végezte el. Filozófiai és hittudományi tanulmányait Pannonhalmán a Szent Gelérlé főiskolán fejezte be. Papp Kálmán győri püspök szentelte pappá Pannonhalmán, 1952. június 27-én. Mint káplán először a veszprémi egyházmegye Tüskevár plébániáján működött (1952-1954), ezután gyári munkás volt a kőbányai Sörgyárban (1954-1957).

Miután előjárói Brazíliába küldték, először a magyar kolónia lelkésze, aztán hittanár ifjúsági lelkész, Sao Paulo-ban a bencés kolostorban miséző, gyónató, hitszónok, lelkigyakorlatok vezetője és 1964-től konferenciákon előadó.

Közben Sao Paulo egyetemén megszerezte a licenciatúst tőrténelemből, a Marechal Candido Rondon (Parana) fakultáción tanított történelmet és teológiát. A magyarok között pasztorált 1957-1963 között Sao Paulo-ban, Maro Grosso-ban, Parana-ban és Rio de Janeiro-ban. 1962-1964-es években a Sao Paulo-ban levő 25. sz. Szent Imre cserkészcsapat parancsnoka, cserkész nagytáborokon vett részt, és haláláig törődött a cserkésekkel.

Sao Paulo-ban, a Szent Gelérlé bencés apátságban halt meg 2004. április 25-én, és az ottani templom kriptájában temették.

Miklósházy Attila

„Kereszt és korona” filmek magyarul vagy németül a bajor-magyar kapcsolatok 1100 éves történetéről, DVD, VHS, 2x 45 perc. Ára: 30,00 Euró + portó, megrendelhető: aravasz@web.de és fax: 0049-89-81 88 76 59.

Református istentiszteletek Münchenben: Reisinger Str. 11 (Sendlinger Tor) minden hó 1. 3. 5. vasárnap 16 óra, minden 2. és 4. vasárnap de. 11 órakor. **Telefon:** 089-601 13 35, www.reformatus-muenchen.de

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

MAGYAR KATOLIKUS DELEGATURA
Landwehrstr. 66 - 80336 München
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
Email: életuenk@gmx.de

Felölés kiadó:
a Magyar Katolikus Delegatura
Főszerkesztő: Dr. Cserháti Ferenc
A szerkesztőbizottság tagjai:
Dr. Frank Miklós, Ramsay György,
Szamosi József (olvassó- és tördelés-szerkesztő) és Vincze András.

Redakción és Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE DELEGATUR
Landwehrstr. 66 - D-80336 München
Chefredakteur: Dr. Cserháti Ferenc
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
E-mail: életuenk@gmx.de

Abonnement für ein Jahr: 15,— Euro
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost US\$ 50,—

ELŐFIZETÉS:

Az életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengereltől, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 1.50 Euró
Előfizetési ár egy évre 15,—Euró
Tengereltől US\$ 50,—

BANKSZÁMLÁNK:
Ungarische Katholische Delegatur
Sonderkonto „ÉLETÜNK”.
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80

*
Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

*
Druck: AMPER-WERBE-DRUCK
Verlag Hammerand GmbH
Hassenheide 11,
82256 Fürstenfeldbruck

Beilagenheft: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

*
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLEKLÉLTÜNK.

A római Szent István Ház egész évben szeretettel várja az Örök Városba a szervezett zarándokcsoportokat és az egyéni turistákat, 1-5 személyes, fűrdőszobás szobákkal, nagyon kedvező áron.

www.szih-roma.com

Via del Casaleto, 481,
I-00151 ROMA
Telefon: 0039-06/6574 2834.
Fax: 0039-06/6574 5959,
szih@tiscali.it

EUROPÁI, NÉMETORSZÁGI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

AZ ÉLETÜNK előfizetési árát kérjük **helyi terjesztőinkkel (misszióinkkal)** rendezni! Csak a kiadóhivatalból postázott újságok előfizetését kérjük az „ÉLETÜNK” müncheni postabank számlájára befizetni.

A szerkesztőség

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házasági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 Euró
„Jelige” - postaköltség	5,00
Üzleti-, nyereséges hirdetés betűnként	0,20
Nagybetűs sorok betűnként	0,40
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00
Kétfasáboos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kivágásokat esetenként árazunk.	

Egymásutáni háromszori hirdetésnél 10 %-os, hatszori hirdetésnél 20 %-os, ill. egészévi hirdetés esetén 30 %-os kedvezményt adunk!

A hirdetések befizetésének határideje legkésőbb a hó 10-ig!

Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közölünk!

A hirdetések szövegéért, stílusáért a szerkesztőség nem felel!